

«La Cerdanya ja és com una colònia del segle XIX, ara del sector turístic»

► El sociòleg apunta que la gentrificació deixa la comarca sense vida social entre setmana

MIQUEL SPA. BELLVER DE CERDANYA

■ El sociòleg de Bellver Marc Pont ha publicat en el llibre *La Cerdanya una comarca innaccessible per a molta gent*, l'estudi realitzat per al final de carrera. L'anàlisi posa el focus en una de les conseqüències de l'onada del turisme residencial i la construcció a la Cerdanya: la destrucció de la vida social entre setmana.

El model econòmic basat en la construcció de les segones residències fa arribar a la Cerdanya una classe social de nivell adquisitiu alt que, per l'efecte del mercat, acaba expulsant a les comarques veïnes la classe treballadora i els joves en un fenomen denominat gentrificació. Pont s'ha centrat ara en el factor social que es deriva d'aquest escenari: «He enfocat el treball d'una manera estructural, perquè la problemàtica va més enllà de l'habitatge sinó que també afecta el món laboral i la vida social. He relacionat aquesta situació amb la històrica reivindicació obrera dels segles XIX i XX de vuit hores de treball, vuit hores d'oci i vuit de descans».

Pont explica que «una mica és demostrar que a la Cerdanya aquesta regla no s'està complint. No tenim res ni vuit hores de treball perquè hi ha dies que en fas dotze i altres que en fas tres, el món laboral, si no hi ha cases no hi ha descans i d'oci, és impossible que n'hi hagi. És impossible anar a fer res un dimarts al vespre, tan sols és possible el cap de setmana, que és quan més es treba-

Marc Pont, autor de l'estudi sobre la Cerdanya

ARXIU PARTICULAR

lla segons el model econòmic de la comarca; per tant és un peix que es mossega la cua».

Pont, que ha pres part en alguns dels moviments socials de base apareguts en els últims anys a la Cerdanya, remarca que en certa manera la comarca ha fet una passa enrere en la història social: «no son tan sols els joves el col·lectiu vulnerable sinó que n'hi ha molts com ara el vulnerable per procedència, per renda econòmica o per renda social.»

Dues fases per desfer i crear

El sociòleg admet que davant d'aquest escenari, la societat cer-

dana que viu centrada en el treball, amb puntes de feina molt diferenciades, i la inexistència d'una oferta cultural i d'oci a la qual accedir, es dirigeix a un model semblant al d'una nova colònia industrial, semblant a les tèx-

tils del segle XIX i ara basada en el turisme del segle XIX: «Exacte, i per tant les solucions, tot i que el meu estudi és molt diagnòstic, passen per anar més enllà dels pisos de protecció oficial perquè ens falta la gent que les ompli perquè no pot venir a viure a la Cerdanya perquè no pot tenir un sou digne ni res a fer més enllà de treballar. Per tant, cal enfocar el problema d'una manera estructural i donar incentius als sectors econòmics perquè es creïn més empreses, donar incentius a la natalitat i a les escoles. Una sèrie de mesures lligades a l'administració pública».

Per a Pont cal fixar el calendari de treball en dues fases: «Una primera fase de desfer el que s'ha fet i, a la vegada, crear un nou model. Tan sols limitar els pisos turístics és una acció que fins i tot ens pot perjudicar perquè hi haurà una oferta més petita i llavors pujaran els preus i el turisme que vindrà serà encara més adinerat del que ve ara».

Col·lapse a llarg termini

Per Pont, la Cerdanya arribarà a un col·lapse «que no crec que sigui imminent perquè sempre hi haurà algú més pobre disposat a acceptar certes condicions; sempre hi haurà algú, potser immigrant, que se n'anirà a viure a Ripoll i fer un trajecte d'una hora per venir a treballar i això serà més del que te al seu país. Per tant, el procés per veure l'apocalipsi del model econòmic de la Cerdanya serà lent, serà com una agonia lenta».